

Прва канадска државна акција за интернирање, 1914-1920

Иако никад није било икаквих доказа о њиховој нелојалности, хиљаде Украјинаца и других Европљана били су беспотребно затворени и приморани на тежак рад у 24 логора за интернирце у канадском залеђу за време постојања првих канадских државних логора за интернирце. Десетине хиљада других који су ознањени за “непријатељске странце” морали су да носе документе за идентификацију и да се редовно јављају у полицију. Многи од њих су били подвргнути увредама санкционисаним од стране државе, укључујући губитак права гласа, ускраћивање слободе говора, кретања или удруживања, протеривање и одузимање скромне имовине која делимично није никад враћена. Ово се догађало иако је Британско министарство спољних послова обавестило Отаву да су ови источни Европљани “пријатељски странци” који треба да добију “повласчен третман.” Ови мушкарци, жене и деца су испаштали не због нећег што су урадили, већ због свог порекла и земље из које су дошли.

“Ја сам једна од хиљаде Канађана украјинског порекла који су похапшени као ‘непријатељски странци’ и одведени у концентрационе логоре од 1914-1920. Имала сам само шест година. Рођена сам у Канади. Живела сам у Монреалу са родитељима, братом John и сестрама Anne и Nellie. Nellie је рођена у Квебеку. Имала је свега две и по године кад смо је сахранили поред логора за интернирце Spirit Lake. Канадски Украјинци нису били нелојални. Наше затварање је била грешка. Ми смо били Канађани. Они који су, као моји родитељи, дошли из Украјине у Канаду, дошли су у потрази за слободом. Они су били позвани да дођу. Радиле су тешко. Доприносили су овој земљи кроз крв, зној и сузе. Пуно суза. Оно што су нам урадили било је неправедно. Пошто се нико није потрудио да подсети или сазна о неправди према нама неправда се понављала и понављала другима. Можда је то још већа неправда.”

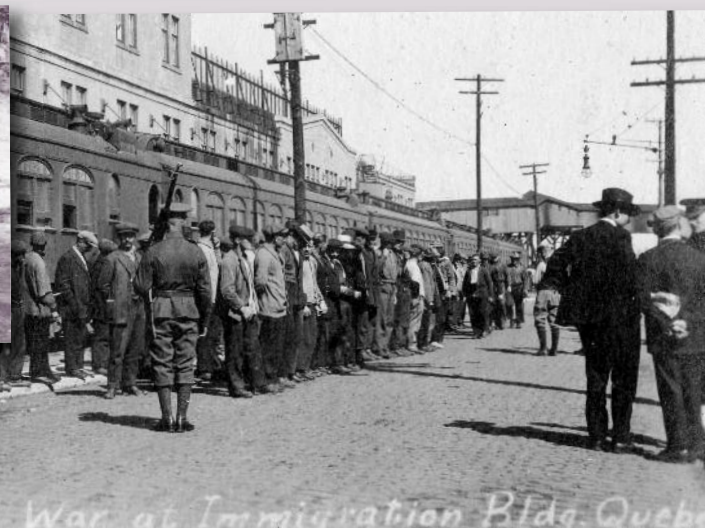
Mary Manko Haskett, копредседник Државног већа за обештећење, Украјинска канадска асоцијација за цивилна права, преживела логор за интернирце, Spirit Lake, јануар 1994.

© 2010 CFWWIRF & L-Y Ludiuk

“Ми, доле потписане жене украјинског и аустријског порекла желимо да женама Калгарија и ове провинције представимо да је аустријска влада пре 73 године третирао нашу земљу као што је Немачка третирао Белгију. Ми смо дошле у ову земљу да Канада постане наша нова домовина. Ми нисмо шпијуни. Хиљаде наших људи се бори под британском и руском заставом. Ми смо отпуштене с посла јер нас сматрају странцима иако смо верни Канади. Шта да радимо ако не можемо да добијемо посао? Треба ли да гладујемо или да се одамо развратношћу? Зар жене Калгарија неће да подигну гласове у нашу одбрану?”

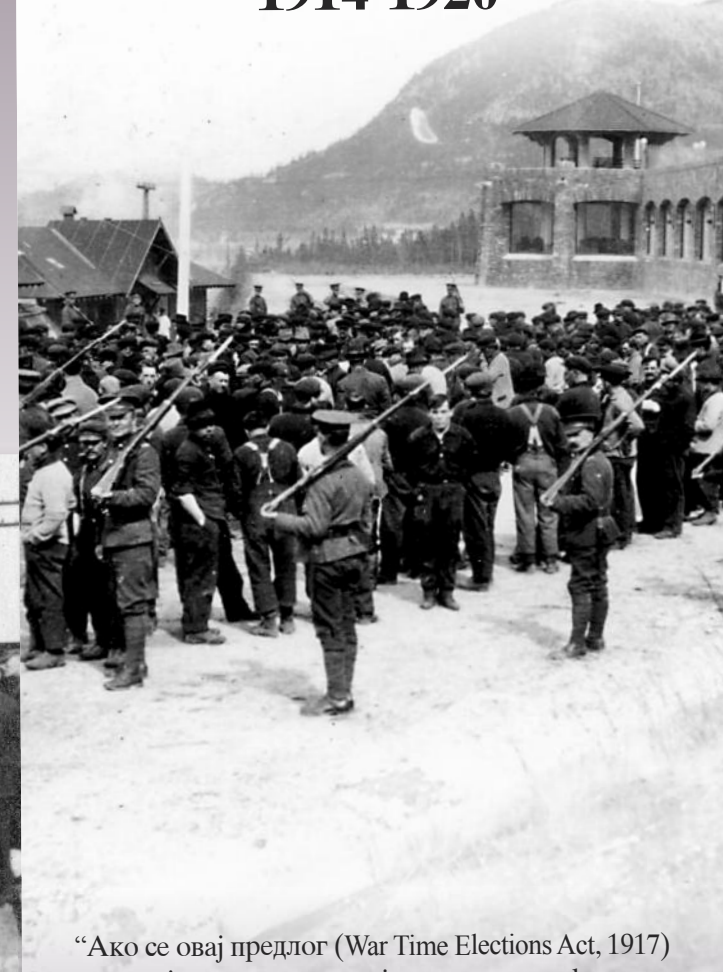
Annie Berlin, Olga Kranoka, Mary Kaskin, Mary Zebrowska, Dinah Dobrizka, Mary Zechn, Annie Crashiski, Mary Prolowsky, Mary Antonowsky, Mary Prochkin, Olga Diskin, Mary Broshka
29 фебруар 1917, The Calgary Daily Herald

Канадски фонд за признање о интернирању у току Првог светског рата

Влада Канаде је 2008. године у договору са представницима Украјинске заједнице у Канади основала Канадски фонд за признање о интернирању у току Првог светског рата (www.internmentcanada.ca). Установљено је Задужбинско веће које укључује неколико афектираних етнокултурних заједница ради подршке образовним и комеморативним иницијативама посвећеним сећању на интернирце и подсећању свих Канађана на будност у одбрани грађанских и људских права у време домаћих и интернационалних криза.

Прва канадска државна акција за интернирање, 1914-1920

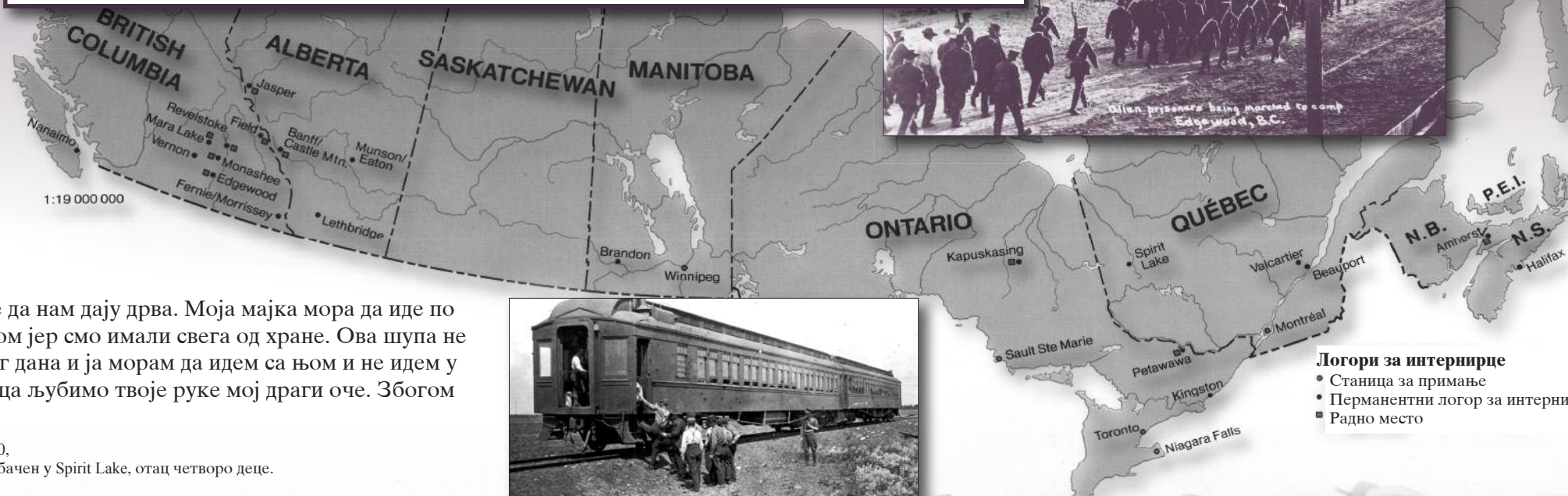

“Ако се овај предлог (War Time Elections Act, 1917) усвоји законски, врло је вероватно да ће га ‘наводни’ странци и до сада ‘натурализовани’ Канађани поднети овај укор покорно, али ће у срцу задржати семе горчине која неће моћи да се искорени. Човек у чије поштење се не верује и који је означен за национално понижење ће то памтити, и пре или касније мораће да му се држава извини.”

Daily British Whig, Kingston, 8 септембар 1917

Прва канадска државна акција за интернирање, 1914-1920

Локација логора	Отворен дана	Затворен дана	Опис
Montreal, Quebec	13 август 1914	30 новембар 1918	Имиграциони хол
Kingston, Ontario	18 август 1914	3 новембар 1918	Fort Henry
Winnipeg, Manitoba	1 септембар 1914	20 јул 1916	Бараке Fort Osborne & Fort Garry
Halifax, Nova Scotia	8 септембар 1914	3 октобар 1918	Цитадела
Vernon, British Columbia	18 септембар 1914	20 фебруар 1920	Зграда провинцијске владе
Nanaimo, British Columbia	20 септембар 1914	17 септембар 1915	Зграда провинцијске владе
Brandon, Manitoba	22 септембар 1914	29 јул 1916	Сајмиште
Lethbridge, Alberta	30 септембар 1914	7 новембар 1916	Сајмиште
Petawawa, Ontario	10 децембар 1914	8 мај 1916	Војни логор
Toronto, Ontario	14 децембар 1914	20 октобар 1916	Бараке Stanley
Kapuskasing, Ontario	14 децембар 1914	24 фебруар 1920	Помоћне зграде за смештај
Niagara Falls, Ontario	15 децембар 1914	31 август 1918	Оружана
Beauport, Quebec	28 децембар 1914	22 јун 1916	Оружана
Spirit Lake, Quebec	13 јануар 1915	28 јануар 1917	Помоћне зграде за смештај
Sault Ste Marie, Ontario	3 јануар 1915	29 јануар 1918	Оружана
Amherst, Nova Scotia	17 април 1915	27 септембар 1919	Гвожђара Malleable
Manashee-Mara Lake, British Columbia	25 јун 1915	29 јул 1917	Шатори и помоћне зграде за смештај
Fernie-Morrisay, British Columbia	9 јун 1915	21 октобар 1918	Изнајмљене просторије
Banff-Cave & Basin and Castle Mountain, Alberta	14 јул 1915	15 јул 1917	Зграда Dominion Park
Edgewood, British Columbia	19 август 1915	23 септембар 1916	Помоћне зграде за смештај
Revelstoke-Field-Otter, British Columbia	6 септембар 1915	23 октобар 1916	Помоћне зграде за смештај
Jasper, Alberta	8 фебруар 1916	31 август 1916	Зграде Dominion Parks
Munson, Alberta-Eaton, Saskatchewan	13 октобар 1918	21 март 1919	Железнички вагони
Valcartier, Quebec	24 април 1915	23 октобар 1915	Војни логор

- Логори за интернирце**
- Станица за примање
 - Перманентни логор за интернирце
 - Радно место

За више информација посетите

www.internmentcanada.ca

или контактирајте

Канадски фонд за признање о интернирању у току Првог светског рата
 202-952 Main Street, Winnipeg, Manitoba,
 Canada
 R2W 3P4

1-866-288-7931

“Без оклевања изјављујем да је сваки непријатељски странац који је био интерниран у ратно време и дан данас је исто толико непријатељ као и за време рата, и ја захтевам од ове владе да се сваки странац на овом подручју депортује што пре.... За њих су сасвим добри бродови за стоку.”

Herbert S. Clements, парламентарни посланик за Kent West, Ontario, 24 март 1919

сумњам да у овом тренутку велика већина затвореника у Spirit Lake може са сигурношћу да се врати својим домовима и породицама, и да би на крају такав повратак донео више користи Канади уместо њиховог држања у логорима као невољних радника или штрајкача.”

Амерички конзул G. Willrich у писму Државном секретару, Washington, 29 децембар 1916

супротности са најбољим интересом Доминиона, и привремена штетња на коју утиће исплата, уствари накнада од бедних 25 центи дневно за цели дан рада која се чак и не исплаћује њима или њиховим породицама, делује не само нецелисходно већ и неправедно, прво јер људи не би радили цео дан по тој цени чак и да се претварају да хоће; неправедно јер је већина ових људи имала пре затварања добар посао и зараду, а породице које су издржавали су сада кажњене и више него они сами. Ја уопште не

“Страх је једино средство које може да се успешно примени да њих задржи у оквиру закона и ја не сумњам да ће овдашњи страни елементи, ако влада Доминиона истраје на курсу који је сада усвојила, убрзо постати питоми и контролисани с лакоћом као и стадо оваца.”

Sir Hugh Macdonald у писму часном А. Meighen, 3 јул 1919

“Овде су услови веома лоши тако да ми не можемо још дуго да издржимо, немамо довољно да једемо - гладни смо као пси.”

Писмо Nick Olinyk, #98 својој жени
 Castle Mountain, Alberta

“Мој драги оче: немамо ништа за јело и они не желе да нам дају дрва. Моја мајка мора да иде по четири пута да добије нешто за јело. Боље је са тобом јер смо имали свега од хране. Ова шупа не ваља, моја мајка мора да иде у центар вароши сваког дана и ја морам да идем са њом и не идем у школу зими. Хладно је у тој шупи. Ми твоја мала деца љубимо твоје руке мој драги оче. Збогом мој драги оче. Дођи одмах кући.”

Katie Domytryk, стара 9 година. У писму оцу Н. Domytryk, интернирац #1100,
 ухапшен у Едмонтону марта 1916, затворен прво у Lethbridge, касније пребачен у Spirit Lake, отац четворо деце.

“Затвореници у канадским логорима за интернирце су у Доминион дошли као мирољубиви дошљаци и велика већина њих су у најмању руку добри досељеници који се придржавају закона од свог доласка, доприносећи развоју ресурса ове земље. Другим речима, ови људи који су сада затвореници, као класа су добри, чврсти, неувредљиви људи способни и спремни да раде, многи са жељом да постану грађани Канаде. Због тога, идеја да се такви људи третирају као полукриминалци делује у